

/ — παπᾶ Γεώργιος Μελισουργός μάρτυρας παρακαλετός
 / — Ματέος Σουμμαρίπας μάρτυρας παρακαλετός
 / — Ἰάκωβος Γάτος μάρτυρας παρακαλετός
 / Κἀγὼ Ἀντώνιος Μενδρηνός καὶ πρωτονοτάριος Ἀξίας ἔγραψα.

/ — Ἐν ἔτει 1689/ Μαΐου 14 ἔλαβαν τὴν μπαρὼν διαθήκη εἰς τὸ χέρι μου κἀγὼ Ἰωάννης Μηνιάτης / νοτάριος ἐπειδὴ καὶ νὰ τὴν εἶχεν ἡ ἄνω προλεγομένη κυρία Ζανμπέτα εἰς τὸ χέριν της / μὰ δὲν τὴν εἶχα σοττοσκριβερισμένη καὶ τῶρι μοῦ τὴν ἔδωσεν εἰς τὸ χέρι μου καὶ ἐσοττοσκρι / βέρησάν την / καὶ ἤφησά τη / ντε-πόζιτη / ὥστε / ν' ἀπο / θάνη τῶρι / [] / [] ὡσάν / ποὺ ἐπό / θανε / καὶ βάνω την καὶ εἰς τὴ μάννα τῆς καντζηλλαρίας μου διὰ νὰ φαίνεται εἰς κά / θεν καιρὸν ποὺ θέλει κάμει χρεῖα εἰς τοὺς ζητοῦντας δικαιώματα ἀπ' αὐτὴν τὴν ὁποία / τὴν εἶχε εἰς τὸ χέρι του ὁ πάτερ Κάρλος ὁ προεστὼς τῆς κυρίας τῆς Καπέλλας ὡσάν ντε / πόζιτη ὥστεν ν' ἀποθάνη καὶ ὡσάν ἐπόθανε μοῦ τὴν ἔδωσεν καὶ ἔβαλά την ἐδῶ ἄν / τζι ἔβαλεν καὶ τὸν μισέρ Ἀντώνιον τὸν Μεντρηνὸ καὶ ἔγραψέν της μερικὰ ἄλλα λόγια ὡς ἤθελε ἀτὴ της / ἐπειδὴν καὶ νὰ εὕρισκούμεν ἐγὼ ἀσθενὴς καὶ δὲν ἐμπόρου νὰ πάγων ὄντας μοῦ ἐμήνυσεν καὶ εἰς / τοῦτον τὸν ἔκραξε ἐκεῖνο καὶ ἔβαλέν τονε καὶ ἔγραψέν τα ἀποκάτω ἀπὸ τὴν διαθήκην της / ὡς φαίνονται ἐδῶ παρόν.

868

Διαμαρτυρία

φ. 460^{r-v}

/ [] ἔδωσεν ὁ μισέρ Φίλιππος Κωνσταντῇ Μαροῦς καὶ εἶπε μοι νὰ τὸ βάλω / [εἰς τὴν] μάννα διὰ νὰ φαίνεται εἰς κάθε καὶ ρόν. Φ 498

/ [] καλὰ ἤθελες κάμης νὰ σιωπαίνης κατὰ πῶς εἰς τὴν ἀπόκρισιν εἰς τὸ ρετέ / [] πηλογᾶσαι ἀμὴ ἡ ἀπόκοτην βαρβαρικὴ καὶ φυσικὴ σου γλῶσσα δὲ σὲ ἀφήνει / [] διὰ νὰ σοῦ δοθῇ ἡ δίκαια ἀπόκρισίς της ἀπὸ τζ' εἰπομένης καὶ ἄχρηστη σου / [] ας τῆς ὁποίας ἂν ἴσως καὶ ἐμεῖς ἐθέλαμε γεννηθῇ καὶ ἀναθραφῇ ὡσάν / [] λόγου σου ἴσως ἐθέλαμεν τῆς ὀργῆς στόματι νὰ τῆς δώσωμε τὴν ἀρκετὴν καὶ ἂ / [] στάτη ἀπόκρισιν ἀμὴ ἂς περάσῃ ἐπειδὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη δὲ γελᾶται μὲ / [ἀ]ποκοτιὰ γλῶσσας οὔτε μὲ φληναρίσματα μόνου μὲ στοχαστικὰ καὶ δι / ναια μετρητὰ ξεπληρώνεται καὶ μὲ θεμέλια καὶ ἀπόδειξες ὅμως ἀνα / γιάζοντάς μας

σοῦ ξεδιπλάζομεν ἄλλη μία φορά πῶς καλύτερο σοῦ ἦ / τανε νὰ σωπαίνης ἐπειδὴ
 μὲ τὸ νὰ ξαπλώνης μὲ αὐθάδεια καὶ ἀποκοτιά / τὴν γλώσσα σου καὶ μάλιστα διὰ
 γράμματος ἀτόσου καὶ ἀπατόσου ἀποκαταστήνε / σαι νὰ δείχθῃς καὶ φανερώνεσαι
 πταίστης καὶ ψεύτης καὶ διὰ τέτοιος ὁμολογᾷσαι / λέγοντας πρωτύτερα πῶς ἐπῆρα
 διὰ νύφη τὴν ἀνηψιά σου δίχως τὴ βουλή / [] θέλημά σου τὸ ὅποῖον ὡσὰν φανε-
 ρὸν ψέμματι τῶρα λέγεις πῶς τὸ στέργεσαι καὶ νὰ / [] καλὸς ὁ γάμος λέγεις
 πῶς κρατῶ τὸ παιδί μὲ ὅλα του τὰ καλὰ καὶ ὅχιν παραμι / κρὸν καὶ αὐτὸν δεύτερο
 ψέμμα ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ δὲν κρατῶ ἄλλο τίποτας ἀπὸ / τὰ καλὰ καὶ ὑπάρχοντα τοῦ
 παιδίου μόνο μερικὰ στολίδια μητρικὰ τοῦ / παιδίου τὰ ὅποια μοῦ ἐπαραδόθησαν
 εἰς ντεπόζιτο μὲ καουτζιόνε τὰ ὅποια / μήτε ἐμπορῶ νὰ τὰ ντεσπονέρω οὔτε νὰ τὰ
 φθείρω μήτε ἄλλης λογῆς νὰ τὰ πράξω τὰ / ὅποια μοῦ ἐπαραδόθησαν διατὶ δὲν
 ἐθαρεύγουντο εἰς τὰ χέρια τὰ ἐδικὰ σου / διότι ὡσὰν πατρικός του ἐπίτροπος ἔλα-
 βες πέρισυν μονμπίλια εἰς τὸ χέρι σου καὶ / τῶρα τὴν ἀρνᾷσαι ἀπ' ἀρχῆς ἔπιασες
 τὰ ψέμματα καὶ ὡς τὸ τέλος δὲν τὰ παύεις / διατὶ ὅταν τὸ καῖκι ἦτον γερὸ καὶ τὸ
 ἐναύλωνες καὶ τὸ ἤπενμπες εἰς ταξίδι / α ἔλεγες πῶς ἦτον ἐδικό σου καὶ δὲν εἶχεν
 ἄλλος τινὰς νὰ κάμῃ καὶ τὸ ἐδεικτες / καὶ μὲ τὸ ἔργον διατὶ ὅταν τὸ ἐφόρτωσες
 κρασιὰ καὶ τὸ ἔστειλες εἰς τὸ 'Ανάπλι καὶ / ἀπ' ἐκεῖ ἐρχόμενο τὸ ἐφόρτωσες ἀλάττι
 καὶ τὸ ἐταξίδευσες τὴν Κρήτην καὶ πάλι / ἤφεριμένο ἐδῶ τὸ ἔστειλες στὴν Μπόλην
 εἰς τὰ ὅποια τρία ταξίδια ἂν ἴσως καὶ / ἤθελες γνωρίζεις κανέναν ἄλλο νοικοκύρη
 ἦθεν τοῦ δώσεις εἶδῃσιν καὶ νὰ τοῦ πάρῃς καὶ βουλήν / κατὰ πῶς ἦτον τοῦ νόμου
 καὶ τὸ πρέπον δὲν ἔδωσες εἶδῃσιν δὲν ἐπῆρες βουλήν οὔτε / τίποτας ἔδωσες εἰς τὰ
 αὐτὰ τρία ταξίδια μόνο τὰ ἐκατάπιες ὅλα ἐστράφην τὸ καῖκι ἀπὸ τὴν Μπόλη καὶ
 ἦρθεν εἰς τὴν Μπάρον καὶ κράζοντά σε μὲ πο / λλὰ πρετέστα ὁ γγιανσελμῆς διὰ νὰ
 πάγῃς νὰ ξετελεύσετε τις κράτησες / ὅπου ὡσὰν μοναχὸς νοικοκύρης ποὺ ἐλογιά-
 ζουσου τοῦ εἶχες καμωμένες στὸ νολι / τζάδο καὶ ἐσὺν ἀντὶς νὰ πάγῃς νὰ σφίξῃς
 τοὺς συντρόφους τοῦ καῖκιοῦ νὰ ξετε / λεύσουν τὸ ταξίδι κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν σας
 τοὺς ἐσήκωσες καὶ τοὺς ἤφερες εἰς / τὴν 'Αξίαν καὶ διὰ ἐκείνη τὴν ἀφορμὴν μὴ
 ἔχοντας τοὺς συντρόφους νὰ ξετελεύ / σην τὸ ταξίδι κατὰ τὸ νολιτζάδον ὅπου τοῦ
 ἔκαμες ἔκαμε χάψι τὸ καῖκι / καὶ ἐχάθην ἀπὸ αἰτία ἐδική σου. Διὰ ἐτοῦτες τὲς
 ψευδοθῆκες ὅπου ἀναφέρ / νεις καὶ διὰ ἄλλα πολλὰ πταισίματα καὶ σφάλματα ὅπου
 ἔκαμες σοῦ ξαναλέ / γων καὶ σοῦ ξαναπρεστάρων πῶς θέλεις ξεπληρώσεις τὸ αὐτὸν
 καῖκι μὲ ὅλα του / τὰ κατὰχρεια ναύλους καὶ ὅ,τι ἄλλη ζημίαν κίνδυνα καὶ ἰντερέσ-
 σαν ἔλαβε καὶ θέ / λει λάβει τὸ ὀρφανὸ πρετεστάρωντάς σου ἀκόμα διὰ ἄκεραν καὶ
 οὐδὲ μίαν φίλε / ας κάθε σουφράγγιο ποὺ ἤθελες ἀπολαύσεις ὀπίσω μας ἀπὸ τὴν
 δικαιοσύνη / ἢ ἂν ἴσως καὶ πρωτύτερα δὲ θέλεις μᾶς ὀρίσεις ὡσὰν ἐκεῖνος ὅπου μὲ
 ψα[] / δικαιώματα γυρεύεις νὰ ἐβγάλης τὸ ὀρφανὸ παιδί εἰς χρέητα καὶ α[]

/ νὰ μπερδέψης καὶ ἐμένα εἰς αὐτὰ δίχως καμμία διάκρισιν καὶ τέρμεν[] / καιο-
 σύνης τόσον σοῦ πρετεστάρεται καὶ ἀποκρίνεται διὰ νὰ μὴν ἔχῃς προφάσ[] /
 τοῦτον μὲ κάθεν καλλιώτερον τρόπον καὶ μὲ κύρια φύλαξιν τῶν δικαιομα[] /
 εἰς τοῦτα καὶ εἰς τὰ ἐπίλοιπα καὶ τὰ ἐξῆς.

869

Μαρτυρία

φ. 460^v

/ Ἐβγαλμένες

/ + Εἰς τὴν 25 / Μαΐου 1689 / ἐνεφανίστην καὶ ὁ μισερ Τζώρτζης Γαλάντες ἀπὸ
 ζήτησιν τοῦ μισερ Φιλίππῃ Κωνστατῇ Μαροῦς καὶ μαρτυρᾷ καὶ λέγειν πὼς ὁ
 ἄνωθεν μισερ Φιλίππῃς ἐρώτανε τὸν Γεώργην [Πε] / τροκολάκη ἵντα ἐπόκαμε εἰς
 τὰ πράματα ὅπου ἐκράτειε κουντουβερνικὰ τοῦ [πο] / τὲ Δημητράκη Κόκκου ὁ
 ὁποῖος Γεώργης ἐπηλογήθην καὶ εἶπεν ὅτιν ὡς ἐπόθα[νε] / ὁ μακαρίτης ὁ Δημη-
 τράκης ἔστειλε ἡ χήρα τοῦ ποτὲ μακαρίτην Κωνσταντίνου Κόκκου / καὶ ὁ γερο-
 μόναχος κύρ Ἀβρόσιος Κόκκος καὶ ἐπῆραν τότε καὶ εἶπασίν του νὰ τοῦ ἐγνωρί /-
 ζην διὰ νοικοκύρηδες ἐκείνους καὶ ὅχιν ἄλλον κανεὶ ἄντζι λέγειν πὼς τὸν ἐβγάλασιν
 καὶ / ἀπὸ ἓνα κομμάτι χωράφιν ποὺ τῷγεν καλλουργία. Λοιπὸν ἤκραξεν ὁ ἄνωθεν
 μισερ Φίλιππος / τὸν ἄνωθεν Γαλάντε καὶ ἤβαλέν τονε ἀντιμάρτυρα καὶ οὕτως μαρ-
 τυρᾷ πὼς οὕτως ἐ / στὶν πὼς τὰ ἐγροίκησεν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἄνωθεν Πετροκο-
 λάκη.

/ + Ἀκόμη τὴν αὐτὴν ἄνωθεν ἡμέρα ἐνεφανίστην καὶ ὁ μισερ Ἰακουμάκης
 Νταμέντζος καὶ λέγειν πὼς / ἐγροίκησεν τῆς Εὐδοκίας τοῦ Μαντᾶ καὶ ἤλεγεν πὼς
 ἤκανε κουντουβερνικὸν τοῦ μακαρίτη / ποτὲ Δημητράκη Κόκκου πρᾶμα εἰς τὴν
 Τρυμαλία καὶ ἔτzin λέγειν πὼς τῆς εἶπεν / ὁ ἀφέντης ὁ Ἰακουμάκης Γριμπίας ὅτιν
 νὰ μὴν γνωρίζην ἄλλον κανεὶ νοικοκύρη / εἰς τὸ ἐκεῖνο πρᾶμα παρὰν τὴν χήρα τοῦ
 μακαρίτην Κωνσταντίνου Κόκκου καὶ ἔ / τzi ἀπὸς τότες γνωρίζειν τὴν αὐτὴν ἀρ-
 χόντισσαν διὰ νοικοκυρὰ πλὴ εἰς βεβαίω / σιν ἀπογράφει καὶ ἰδιοχείρως του.

/ — Ἰάκωβος Ταμέτζος ἐγροίκησα καθὼς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψαν τὴν ἄνωθεν δύο μαρτυρίες.